

Наставница српског

Од устајања раног

Учења пуног

И дана дугог

Расположење може да ми поправи

Само наставница српског.

Она је права дама,

Насмејана сваког дана.

Кад уђе на врата

Она красу учионицу,

Као да уђем у сликовницу.

Она знања многа ће ми дати,

Кад звонце зазвони,

Лепо дружење нам скрати.

Увек је нежна била

И тихим гласом све што је имала

Она би нам објаснила.

Ива Павловић 5/5

Наставница Сузана

Када нам наставница Сузана предаја

Све књижевне тајне одаје.

И када ходником прође

У виноградима поцрвени грожђе.

И када у нашу школу уђе
У шуми се чује како пуцкета пруће.

Јован Максимовић 5/5

Милорад Петровић Сељанчица

У Шумадији у том рају на земљи,
Са поносом као нека дика живи
Једно село које зову Иванча Велика.
У њему има брда и долина,
ту је близу Космај планина.

Кроз Иванчу тече једна река
Што у пролеће буде тесна
Па је наши људи зову Бесна.

Има нешто у Иванчи велико
Нису то њиве ни ливаде нити шуме
То су људи.
Иванча их чува, успављује и буди.
Зато често кад ноћ селом влада
И поноћни ветар пољима завлада
Чује се са Космаја команда
Оне Јаковљевићеве батерије из првога рата.
И неки људи кажу
да кад се поноћни ветар буни
Може се чути негде од Орашца
Гром и муња из Карађорђевог гласа.
А кад дан селом поново овлада
И светлост људе пробуди

Тада неки други ветар око њих се врти.

А људи чили, весели, са погледом у даљини

Чују песму.

То је песма Сељанчице,

Оне наше најмилије, Ивањачке

А чују и тешке кораке

Кола које играју делије

У сред Иванче, у сред Србије.

Мина Николић 7/5